

Predmet: Duško Kesar – Prijedor

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 4/2011 (ponovljeno suđenje)¹

Glavni pretres: 13.10.2011.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Milenka Maksimovića

Svedok je od januara 1994. godine počeo da radi kao pripravnik u Stanici javne bezbednosti u Prijedoru. U februaru i martu 1994. godine bio je u smeni sa optuženim Kesarom. Pokrivali su drugi rejon u Prijedoru, koji je obuhvatao hotel *Prijedor*, Zelenu pijacu i prostor do reke Sane. Ne seća se da li je radio kritične večeri i da li su sa njim na dežurstvu bili optuženi Kesar i Zoran Jeftanić, kako je navedeno u radnom rasporedu policijske stanice. Nakon *dešavanja*, radili su još oko 10-15 dana, i seća se da je optuženi Kesar nakon toga otišao na neko takmičenje u Podgoricu. O ubistvu porodice Rizvić čuo je nekoliko meseci nakon ubistva. Nije poznavao Faruka Rizvića, niti zna gde se nalazila kuća Rizvića – misli negde iza *keksare* [fabrike keksa]. Nije siguran da zna gde je Ulica Petra Preradovića niti Ulica Miloša Obilića. Poznato mu je stradanje jedinice policajaca iz Prijedora na bihaćkom ratištu, poznavao je jednog od ubijenih, ali se ne seća da li je prisustvovao sahranama. Ne seća se da li je bilo ubistava civila u Prijedoru nakon sahrane. Optužene [Draga] Radakovića, [Radoslava] Kneževića i [Draška] Krndiju nije poznavao u vreme kritičnog događaja. Dragana Gvozdena je poznavao pre, sada su komšije i poznaju se dobro ali nikada nisu razgovarali o spornom događaju.

Ispitivanje svedoka Zorana Jeftenića

U sporno vreme bio je rezervni policajac u Prijedoru. Nikada nije bio dežuran zajedno sa optuženim Kesarom, pa ni kritične večeri, kako stoji u radnom rasporedu policijske stanice za period od marta do maja 1994. godine. O stradanju članova porodice Rizvić čuo je od meštana u gradu, ne seća se da je bilo šta o tome čuo u policiji. Ne zna ko ih je ubio, kako, niti zbog čega. Ne zna da li je u tom periodu u Prijedoru stradalo još civila. Ne zna ko je Drago Radaković, seća se imena Draška Krndije i Radoslava Kneževića.

Saslušanje optuženog Duška Kesara

Sudsko veće je saslušalo optuženog Kesara na okolnost radnih lista policijske stanice u Prijedoru za period od marta do juna 1994, gde se optuženi vodi kao *neraspoređen* u periodu maj–jun. Optuženi je izjavio da je prvo bio na bolovanju 15-20 dana, nakon čega nije odlazio na posao. Nije pitao zašto, nisu mu ništa rekli. Sve vreme je bio u Prijedoru i nigde nije bežao.

¹ Stari brojevi predmeta K.V. 6/09, K-Po2 37/2010.

Komentar:

Svedočenja svedoka Maksimovića i Jeftenića zvučala su neubedljivo i stiče se utisak da svedoci nisu ispričali sve što im je o događaju poznato. Na većinu pitanja zamenika tužioca i predsednice veća svedok Maksimović odgovarao je sa *ne znam, ne sećam se, možda* i svoje odgovore pravdao protokom vremena. Nije se mogao setiti događaja koji se tiče stradanja njegovih kolega na bihaćkom ratištu, njihove sahrane u Prijedoru, te atmosfere koja je zavládala u gradu nakon toga, a sa druge strane svedok je zapamtio kako je nekoliko dana nakon spornog događaja optuženi Kesar otišao na takmičenje – detalj koji obezbeđuje alibi optuženom. Svedok pamti i grad u kom je bilo takmičenje na koje je optuženi išao, ali ne pamti imena ulica u Prijedoru u kom je radio kao policajac i u kom i danas živi, niti može da se seti gde se nalazila kuća Rizvića.

Fond za humanitarno pravo